

Irodalom

KERESZTÉNY, KONZERVATÍV, IRODALMI ÉS TÁRSADALOMKRITIKAI FOLYÓIRAT

[Főlap](#) | [Bolyongások](#) | [Irodalom](#) | [Eszmék és tények](#) | [Líra](#) | [Értékeink](#) | [Emlékezet](#) | [Portré](#) | [Porta](#) | [Kitekin](#)

Ön itt van: [Kezdőlap](#) ▶ [Líra](#) ▶ [Tartalommutató](#) ▶ [Baka István: Székelyek](#)

Baka István: Székelyek

Évszázadok kalászaiból
kipergő népek sorsa sorsunk?
Ringunk a szél bölcsődalában...
Holnap ki tudja már, ki voltunk?

Asszonyaink párnára, ingre
mentik a szükülő hazát:
vásznaikon az elkaszált
rét nekünk pompázik tovább.

Úzhatnak – minket jégveréssel
szögezett e földhöz az Úr,
hol sírok kopjafái vívnek
miértünk halhatatlanul.

Szövetkezünk, hogy megmaradjunk.
Oltár az asszonyok öle:
átlobban öleléseinken
Isten teremtő gyönyöre.

Ringunk a szél bölcsődalában...
Már borzolódnak a fűvek.
Villámlik – martalóc-vigyorba
rándulnak újra az egek.